

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2465/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.I.30.201/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Rajkai és Takács Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Rajkai Balázs) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria Gfv.I.30.201/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz előzményei, valamint az indítvány a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó (az előzményi per alperese) nyílt közbeszerzési eljárást indított energetikai korszerűsítésekhez szükséges tervezői szolgáltatások, valamint a kivitelezési dokumentáció, energetikai tanúsítvány és záró energetikai audit készítése és tervezői művezetés végzésére.
- [4] Az indítványozó felhívására többek mellett az előzményi per felperese (a továbbiakban: felperes) nyújtott be ajánlatot, akit az indítványozó – mint egyetlen érvényes ajánlattevőt – nyertesként jelölt meg. Ezt követően az indítványozó mint megrendelő 2017. április 12-én négy épület energetikai korszerűsítéséhez szükséges tervezői szolgáltatás beszerzésére vonatkozó szerződést kötött a felperessel mint vállalkozóval.
- [5] Egy másik ajánlattevő (a továbbiakban: másik ajánlattevő) 2017. március 30-án jogorvoslati kérelmet terjesztett elő, mivel álláspontja szerint az indítványozó a közbeszerzési szabályok megsértésével nyilvánította érvényesnek a felperes ajánlatát.

- [6] A Közbizottsági Hatóság Közbizottsági Döntőbizottsága (a továbbiakban: döntőbizottság) a másik ajánlattevő jogorvoslati kérelmére indult eljárásban a 2017. május 11-én kelt határozatában megállapította, hogy az indítványozó megsértette többek között a közbizottságokról szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 131. § (7) bekezdését, mivel a jogorvoslati kérelem benyújtását követően, a közbizottsági ügy befejezését eredményező határozat meghozatala előtt kötött szerződéseket a felperessel. A döntőbizottság ezért 4 000 000 forint bírságot szabott ki az indítványozóval szemben, és határozatában utalt arra is, hogy e jogsértése a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja szerinti semmisségi ok. Ezt követően az indítványozó 2017. május 24-én kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy álláspontja szerint a tervezési szerződések érvénytelenek, ezért azok alapján nem fogad el további teljesítést.
- [7] A döntőbizottság pert indított a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon az indítványozó és a felperes közti szerződések visszamenőleges hatályú érvénytelenné nyilvánítása iránt. A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. szeptember 21-én kelt, 6.K.27.234/2017/17. számú jogerős ítéletében megállapította a szerződések érvénytelenségét, egyben a felperes jogalap nélküli gazdagodás megtérítése iránti keresetét elutasította a Kbt. 173. § (2) bekezdése alapján, mivel a perben egyéb polgári jogi igény nem volt érvényesíthető. A bíróság döntésében kifejtette, hogy a szerződések érvénytelenségének az volt az oka, hogy a felperes közbizottsági eljárásban tett ajánlata már eleve érvénytelen volt a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján, továbbá a felek megsértették a Kbt. 137. § (1) bekezdés c) pontjában rögzített szerződéskötési moratóriumra vonatkozó szabályokat.
- [8] Időközben a felperes elkészítette az engedélyekhez szükséges dokumentumokat, a kivitelezési dokumentációt és az energetikai tanúsítványt, beszerezte az engedélyeket, hozzájárulásokat, és tételes kimutatást készített a kivitelezési költségek és a szerződéskötésekkel, valamint a teljesítéssel felmerült költségei alakulásáról.
- [9] Az indítványozó végül közbizottsági eljáráson kívül kötött szerződéseket a másik ajánlattevővel a négy ingatlan energetikai korszerűsítésére.
- [10] A felperes ezt követően benyújtott keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:113. § (1) bekezdésére hivatkozva alaptalan gazdagodás címén 31 407 100 forint, másodlagosan a Ptk. 6:115. § (2) bekezdése alapján kártérítés címén összesen 29 315 749 forint megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót.
- [11] A Fővárosi Törvényszék a 2023. október 11-én kelt, 7.G.41.421/2020/150-I. számú ítéletével kártérítés címén 29 036 113 forint megfizetésére kötelezte az indítványozót, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [12] Az elsőfokú bíróság előjáróban leszögezte: a felek között a Ptk. 6:251. §-a szerinti tervezési szerződések jöttek létre, amelyeket korábban a bíróság érvénytelenné

nyilvánított (6.K.27.234/2017/17. számú ítélet), így a jelen perben az érvénytelenség jogkövetkezményeiről kellett döntenie. A Ptk. 6:113. § (1) bekezdésére alapított elsődleges keresetet nem találta megalapozottnak; indokolása szerint ugyanis az indítványozó nem gazdagodhatott a felperes szolgáltatásával, mivel azt a közbeszerzési szabályok megsértése miatt nem használhatta fel uniós finanszírozás megszerzése érdekében, továbbá az elkészített terveket az indítványozó ténylegesen sem használta fel, újakat szerzett be a másik ajánlattevőtől.

- [13] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az indítványozó kárt okozott a felperesnek azzal, hogy a szerződéskötési moratórium hatálya alatt kötött vele szerződést, ezért meg kell térítenie a felperesnek a szerződés megkötésével és teljesítésével felmerült teljes kárát. Kiemelte: az indítványozó a Ptk. 6:115. § (2) bekezdésére alapított igény összecszerűségét a perfelvétel során nem, csak az érdemi tárgyalási szakban tette vitássá. A szakértők ugyanakkor lényegében egyöntetűen egyetértettek a felperes elszámolásával, így a követelt kártérítésre alappal tarthat igényt.
- [14] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2024. március 14-én kelt, 14.Gf.40.297/2023/8/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a per fő tárgya tekintetében fellebbezett rendelkezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [15] A másodfokú bíróság kiemelte: az indítványozó nemcsak a Ptk. 6:115. § (2) bekezdésére alapított kereset összecszerűségét nem vitatta a perfelvétel során, hanem a hatályos ellenkérelem-változtatás hiányára is figyelemmel a kereset vonatkozásában sem a jogalapra, sem az összecszerűségre nem adott elő érdemi védekezést. Utalt továbbá arra is a másodfokú bíróság, hogy – bár az elsőfokú bíróság döntése csak az alkalmazandó anyagi jogi szabályt és a felperesi tény- és jogállítások elfogadását tartalmazza – az elsőfokú ítélet jogi indokolása nem hiányos. A felperes kára a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján – mint nem vitatottnak tekintendő tényállítás – valósnak elfogadható, így szakértői bizonyítás nélkül is megállapítható volt.
- [16] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatolt.
- [17] A felülvizsgálati kérelmet illetően a Kúria megállapította, hogy a per vagyoni jogi pernek minősül, amelyben azért nincs helye felülvizsgálatnak, mert az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben. Utalt arra is, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet egyes indokait ugyan pontosította, de a bíróságok álláspontja megegyezett a jogvita érdemi eldöntése szempontjából jelentős kérdésekben, ezért nincs helye felülvizsgálatnak [Pp. 408. § (2) bekezdés], az ügyben felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjeszteni [Pp. 409. § (1) bekezdés, 410. § (1) bekezdés].

- [18] A Kúria a 2024. július 16-án meghozott, Gfv.I.30.201/2024/2. számú végzésével a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján visszautasította, tekintettel arra, hogy a kérelem egyik része sem felelt meg a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pontjának *ca)* és *cd)* alpontjának.
- [19] A Kúria felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasító végzésével szemben az indítványozó jogegységi panaszt terjesztett elő, amelyet a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a 2025. május 19-én kelt, Jpe.II.60.046/2024/7. számú határozatával elutasított.
- [20] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa döntésében utalt a 3417/2024. (XI. 28.) AB határozatra (a továbbiakban: Abh.) is, amelyben az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával összefüggésben kifejtette, hogy a Kúriának számot kell adnia arról, hogy az első- és másodfokú bíróság ítéleteinek indokolásbeli különbségei milyen hatással vannak a Pp. 408. § (2) bekezdésének alkalmazhatóságára (Indokolás [56]). A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa vizsgálata során megállapította, hogy a Kúria felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasító végzése ennek megfelel, mert a másodfokú bíróság a kereset szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, és érdemi döntése is helyes. Az eljáró bíróságok álláspontja a jogvita érdemi eldöntése szempontjából jelentős kérdésekben megegyezett. A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa arra is rámutatott, hogy a másodfokú bíróságnak a fellebbezésben foglalt érveket a kérelemhez kötöttség elvéből következően szükséges megválaszolnia, ami nem ellentétes a Pp. 408. § (2) bekezdésében foglaltakkal, különösen, ha a másodfokú bíróság egyértelműen kifejezésre juttatja azt is, hogy egyetért az elsőfokú ítélet indokolásával {3023/2024. (I. 12.) AB végzés (a továbbiakban: Abv.), Indokolás [27]}.
- [21] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a döntés elvi tartalmaként rögzítette: A Pp. 408. § (2) bekezdésének értelmezése során annak vizsgálata, hogy a keresettel érintett jog és az érdemi védekezés által körülhatárolt jogvita érdemi eldöntése szempontjából jelentő kérdésekben megegyezett-e az eljáró bíróságok álláspontja, minden esetben egyedi mérlegelést igényel. A támadott határozat és a hivatkozott határozatok közötti eltérés nem állapítható meg, ha a Pp. 408. § (2) bekezdésének alkalmazási feltételeit minden ügyben ugyanolyan módon határozta meg a Kúria, azonban a támadott határozat és a hivatkozott referenciahatározatok esetében eltérő eljárásjogi helyzeteket kellett értékelnie, és ennek eredményeképpen jutott más következtetésre a támadott határozatban, mint a referenciahatározatokban.
- [22] 2.2. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmét állítva terjesztett elő alkotmányjogi panaszt a Kúria felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasító végzésével szemben.
- [23] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme kapcsán az indítványozó az indokolt bírói döntéshez való jogot nevesítette. Kifejtette továbbá: a tisztességes

bírószági eljáráshoz való jog magában foglalja annak követelményét, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket ténylegesen elbírálja, és érdemi vizsgálat eredményeként rendelkezzen az elé tárt jogvita valamennyi eleméről. Ezen elvnek a felülvizsgálati eljárásban is érvényesülnie kell, a Kúriának hivatalból, a felülvizsgálatot kezdeményező indokaitól függetlenül kell megvizsgálnia a felülvizsgálat korlátait, és alkotmányos kötelezettsége világosan, a lényegi kérdésekre kiterjedően, a konkrét ügy sajátosságait figyelembe véve, kellő mélységben számot adni döntése indokairól. Álláspontja szerint a Kúria nem végezte el a felülvizsgálati kérelemmel érintett első- és másodfokú ítélet tényleges és alapos vizsgálatát, döntésének indokairól nem adott számot.

- [24] Megismételte a felülvizsgálati kérelmében is előadott érvelését, amely szerint a másodfokú bíróság nem azonos jogi indokolással hagyta helyben az elsőfokú döntést. A másodfokú bíróság nem csupán további indokokkal egészítette ki az elsőfokú bíróság indokolását, hanem más eljárásjogi alapon ítélte meg az érvényesített anyagi jog fennállását.
- [25] A fentiek alapján a Kúriának – az Abh.-ban foglaltakra is figyelemmel – számot kellett volna adnia a Pp. 408. § (2) bekezdésének alkalmazhatóságáról, azaz arról, hogy milyen indokok alapján tartotta azonosnak az első- és másodfokú bíróság jogi indokolását.
- [26] A jogorvoslathoz való jog sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a támadott döntés következtében elesett a törvény alapján előtte nyitva álló jogorvoslati lehetőségtől, így egyetlen bírósági fórum előtt sem volt lehetősége az ügyet érdemben eldöntő eljárási szabály helytelen alkalmazása miatt jogorvoslattal élni.
- [27] Érvelése szerint amennyiben a másodfokú ítélet akár a jogszabályi rendelkezésre, akár a jogi indokolásra vonatkozóan eltér az elsőfokú ítélettől, sérül a fél jogorvoslathoz való joga, amelyet a rendkívüli jogorvoslat lehetősége hivatott helyrebillenteni.
- [28] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [29] 3.1. Az indítványozó meghatalmazással eljáró jogi képviselője az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be.
- [30] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz; tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; elégséges alkotmányjogilag értékelhető indokolást; valamint kifejezett

kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

- [31] Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 32. § (5) bekezdésének első mondata alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, bírósági eljárást befejező egyéb döntés, így az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal támadható {lásd hasonlóan: 3088/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [32] Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségét kimerítette, mivel a Kúria felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasító végzésével szemben a jogorvoslat kizárt, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [33] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult, mivel az alapügyben alperes volt, ami érintettségét megalapozza.
- [34] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére alkotmányjogi panasz alapítható, mivel azok az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoznak.
- [35] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [36] 4.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz alkotmányossági kérdést nem vet fel, az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a bírói törvényértelmezés helyességét és a bíróság következtetéseit vitatja; az alkotmányjogi panasz a számára kedvezőtlen kúriai döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját jelenti.
- [37] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem érdemi elbírálásra való alkalmasságáról szóló határozatában részletesen indokolta döntését (lásd: Kúria végzése, Indokolás [4]–[6]). Az indítványozó a jogsérelmét lényegében abban látja, hogy a Kúria a Pp. 408. § (2) bekezdésében foglaltakat alkalmazva visszautasította a

felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét, annak ellenére, hogy az indítványozó álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság jogi indokolása nem volt azonos, így erre hivatkozással nem lett volna helye a kérelme visszautasításának. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban részt vevő feleknek az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd hasonlóan: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]; 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.

- [38] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa az Alkotmánybíróság gyakorlatának szem előtt tartásával (Abh., Abv.) részletesen vizsgálta az indítványozó jelen alkotmányjogi panaszban is előadott érvei alapján a Kúria támadott végzésében írtakat a Pp. 408. (2) bekezdésében foglaltak alkalmazhatóságával kapcsolatosan, és úgy találta, hogy a támadott határozat azzal is összhangban áll.
- [39] 4.2. A jogorvoslathoz való jog kapcsán az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a pertörténetben ismertetettek szerint az indítványozó az alapeljárásban élhetett és élt is perorvoslattal, így a jogorvoslathoz való jogának sérelme jelen eljárásban nem merült fel.
- [40] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró